గొప్పవారితో గుసగుసలు-2. చక్రవర్తులు:

శ్రీకృష్ణుడు

కీ॥ శే॥ వారణాసి శ్రీనివాసరావు

[ద్వారకానగరంలో సముద్రతీరాన కూర్చుని ధ్యానిస్తూన్న వారు దర్శన మిచ్చి]

శ్రీకృష్ణుడు: ఏమిటోయ్ కూడాకాండి?

నేను: శ్రీకృష్ణభగవాన్, నమో నమః (సాష్టాంగపడ్తా).

శ్రీ: (రెమ్మని చేత్తో సైగ చేస్తూ) నీ వుపాసించింది యాదవ శ్రీకృష్ణుణ్ణేతే ఊ శ్రీకృష్ణభగవా న్నమో నమః యేమిటి? (తాను కూర్చుంటూ, నన్ను కూర్చోమని సైగ చేస్తారు)

నే: తమరు శ్రీవిష్ణుమూర్తిఅవతారం మని.

శ్రీ: అవతార మేం కర్మం? శ్రీవిష్ణువే అన్నావు కాద్! అట్లాగైతే యాదవశ్రీకృష్ణ నేమిటి?

నే: తమరు యాదవులు గారూ!

శ్రీ: ఊ.

నే: యాదవులు క్షత్రియులే నాండీ?

శ్రీ: కాదం దెవరు?

నే: కొంద రనుకుంటారుగా!

శ్రీ: ఎవడో మదించిన క్షత్రియు డెవ్వడో కప్పుతోటంటే, దాన్నే పట్టుకు న్నారూ మీరంతా! బ్రాహ్మణు డెవడైనా సరదా కోసం చెప్పులు కుట్టడం నేర్చుకుంటాడు. అంతమాత్రంచా తతడు బ్రాహ్మణుడు కాక పోతాడా! మా పూర్వులకు సరదాకోనో, అతి గత్యంతర మయ్యో ఆలమందల పాలన మీద బుద్ధి పుట్టింది. అంతమాత్రంచాత వాండ్లంతా స్వచ్ఛమైన గోపాలకు లయ్యారా? అంతా రాలాలంటే రాజ్యా లుండొద్దూ? ఉంటే వాట్ని సంపాదించి నిలబెట్టుకునే క్షాత్రపౌరుష్యా లందరికీ వుండొద్దూ?

నే: చిత్తం. తమ రంత శక్తిమంతులు గదా రాజ్యం సంపాదించకపోయ్యారా?

శ్రీ: ఎందుకోయ్ రాజ్యం? అదొక గొప్ప దోయ్? ఉగ్రసేనమహారాజుగార్ని కూర్చో బెట్టి చక్రం నడిపాం. రాజ్యం లాకపోయినా లోకమంతా మాదే నన్నంత తంతు మావెంట బడదిగా?

నే: ఓ న్నిజమే. కానీండి, అంత మహా కార్య మెక్కడా, చిన్నతనంలో ఆ చిలిపి... (అగుతా)

శ్రీ: ఆ, అడుగు, చెప్పనే చెప్పింది దేవి— వాడు కునస్సుకు తట్టిన కడుగుతాడు, కోటి కొచ్చిం దంటూటడని. అడుగు-'ఆ మహాకార్య మెక్కడా, వీా చిన్నతనంలో నా చిలిపి పను లెక్కడా?' అనికాదూ? చిలిప్ప నేమిటి?

నే: శ్రీకృష్ణలీల లని కొందంతా అనుకు నేవి?

శ్రీ: చిలిప్ప న్లంటూన్, క్రుష్ణ లీల లంటూ నేమిటోయ్?

నే: తమరు చేస్తే లీల లైనాయ్; మేం చేస్తే చిలిప్పన్లైనాయ్. ఇక్కే యని గణాని అన్నా.

శ్రీ: (చిరునవ్వుతో) మొత్తానికి-మన స్సులోనున్న భారాన్ని భరించగల్గడానికి తగిం చేదో వుండొద్దూ? మనోభారాపనోదనం కోసమే ఆటలు పాటలు ఏర్పడ్డాయ్. అందరికీ వాటితో దగ్గ కాంతిక్రాంతులు సమకూర్తే మా కా తీలాట్ చేకూరేది.

నే: చిత్తం. తమ రం తల్లరి చేస్తూంటే ఊళ్లోవాండ్లంతా రొుల్లా గూరుకు నే వాండ్లండీ?

శ్రీ: ఊళ్లోకాళ్ళెవళ్ళోయ్? వాండ్లంతా మా వాండ్లేగా. అందులో రాజబంధువని కొంతా, అందర్లోకీ అన్నిట్లో మెరుగ్గా వుండే వాళ్లమని కొంత ఓర్చుకు నే వాండ్లు. మేం మల్లరి చేసినా దాన్లో నేదో ఆనంద ముండేదిగా?

నే: చిత్తం. పదహారువేలమంది గోపికలేమి టండీ? వాండ్లకు పెళ్లిళ్లు పేరంటాలు లేవండీ?

శ్రీ: (చిరునవ్వుతో) ఎందుకో యట్లాటి ప్రశ్నలూ? ఎవర్నిగురించైనా కొన్ని అట్లే తరచగూడదు. పెండ్లి పేరంటాలు లాకేం? అదంతాగూడా ఏ చిన్నతనంలోనో క్రేపల్లెలో జరిగిన విషయం.

నే: దాన్నేదో పెద్దగా చెప్పుకుంటారు. దానికోసం నారదుణ్ణే తిందుకొచ్చారు. ఇంకా, ఇంకా...

శ్రీ: (నన్నాగమని చేత్తో సైగ జేస్తూ) దాన్నిగురించి, అట్లాటివాటినిగురించి మే మొక్క మాట చెప్తాం విను. ప్రపంచంలో కొంద రందరికీ సాధ్యంగాని మహాకార్యాలు కొన్ని చేస్తారు. అట్లాటివి చేసారుకాబట్టి వాళ్లు దేవుళ్లైయుంటా లనే అనుమానం సామాన్యులకు గలుగుతుంది. ఇది సహజం. అదో తో కంటే, యిదో వుటి అనడంగూడా సహజమే. కొంతకాలం బొయ్యేవరకు అట్లాటి కార్యాలు సమర్థించినవా. డిట్లాటివి మటుకు చేయలేరా అని వారు చేసినవాటికంటే కష్టకార్యాల్ని గూడా వారే చేసారని వారి కంటగడ్తారు. ఇంకా కొంతకాలం బోయేటప్పటికి వాండ్లు స్పష్టంగా దేవుళ్లేనని నమ్మి వాండ్లకు పూజా పురస్కారా లేర్పాటై, వాండ్లు దేవుళ్లై పోతారు. ఆ అవస్థ మాకూ బట్టి మాచుట్టూ ఒక పురాణంగూడా బయల్దేరింది. దీనికంతా కారణం. మేం మాకాలంలో నితర్లు నేవలు చేయలేని కొన్ని మహాకార్యాలు నిర్వహించడమే.

నే: అంతేగాని, అవతారవిషయం నట్టి దన్నారూ!

శ్రీ: మళ్లీ మొదటి కొస్తాడూ!

నే: అయితే, తమరు చేసిన వితర్లు చేయ లాకపోవడమేం?

శ్రీ: దానికి వారి ప్రయత్న లోపమో, మా ప్రతిభా విశేషమో, రెండూనో కారణమై యుండాలి.

నే: ఎట్లా ఒప్పుకునేది? సైంధవవధ ఎట్లా జరిగిందండీ?

శ్రీ: నీ వొప్పుకోకుంటే మునిగిపోయిందా? సైంధవవధవంటి విచిత్రాల్నిగురించి చెప్పనే చెప్పాంగా. దాన్లో మా ఘనతను ప్రకటించ నెంచారే గాని అర్జునుడి ధనుర్విద్యాకుశలత నేమాత్రమైనా గౌరవించారా? పాపం, మా స్నేహంవల్ల అతని గొప్పతనం తగ్గిపోయింది!

నే: ఆ దేమిటండీ! ఆయనే తమర్ని దేవుడని పూజిస్తే!

శ్రీ: దానికి ఇందాకిచ్చిందే సమాధానం. మమ్మల్ని పోనుపోను దేవుళ్లన్నవాండ్లు లోకాన్నే మమ్మల్ని పూజించేట్టు చేస్తే ఇక అర్జునుణ్ణేనా చేయించలాకపోయింది.

నే: చిత్తం. తర్వాతా, తమకాలంలో రాజలోకం, ప్రజా యెట్లా గుండేవారండీ!

శ్రీ: దేశం సుభిక్షమైంది కాబట్టి పాడీ పంటకూ లోపముండేది కాదు. దారిద్ర్య మనేది యెక్కడో తప్ప వుండేది కాదు. దేశ మ్నిండా చిల్లరరాజ్యా లనేక మేర్పడ్డాయ్. రాజులంతా ఐశ్వర్యవంతులై మదించి పోయినారు. ఒకరిమాటొకరికి, ఒకరంటే ఒకరికీ గిట్టేది కాదు. ప్రతివాడూ తనంతవా డింకొక డ్లేడనుకునేవాడు. దానికి మంచివా డెవడో సామ్రాజ్య. కట్టి అందర్నీ అదుపుచేయడమే మందు. ఆ మహాకార్యం రాజసూయయాగం పేర పాండవులచేత చేయించాం. వాళ్లకూ కౌర వులకూ వున్న విరోధంతో ఎర్పడ్డ పాండవ సామ్రాజ్యం చివరెళ్లలేదు. అన్నిటితో బాటది కౌరవులకు సంక్రమించింది. దుర్యోధనుడు పాపం, బాగానే పాలించాడుగాని, పాండవా జ్ఞాతవాసానంతరం వచ్చిన యుద్ధంవల్ల అంతా మొదటి కొచ్చింది. పాండవవిజయ మైంతర్వాత అశ్వమేధయాగంపేర మళ్లీ పాండవదిగ్విజయం, సామ్రాజ్యనిర్మాణం జేయించాం.

ఇక రాజాచారాల్లో పూర్వ సాంప్రదాయం నశిస్తుందా అన్న భయ మేసేది మాపంటి వాండ్లకు. రాజ్యాలు ప్రజలకోసం, వాండ్ల సౌఖ్యాన్ని పాలించడంకోస మేర్పడ్డాయని పూర్వు లనుకునే నీతి చాలావరకు మాసిపోయి, ప్రభువులకోసం వారి దుర్గర్వనిర్వాహకంకోస మేర్పడ్డాయా అనుపించే దుస్థితి కండ్లకట్టినట్లు కనుపించడ మారంభమైంది. కంసుడు, జరాసంధుడు, శిశుపాలుడు, రుక్మి అట్లాటివాండ్ల రాజ్యాల్లో నది స్పష్టంగా గనుపించేది. రాజులు మహాపాతకా లేయడానికూడా జంకని దుష్కాలం దాపురించింది. పోనీ, అందర్లోకి కురువంశంవారు పెద్దలు కదా, వాండ్ల ద్వారా సర్వం సవరింపిస్తామా అనుకుంటే ఆ వాంఛాయీ నేరే యోగ్యత కనబల్లా. వాండ్లలో దుర్యోధనాదు లతిదుష్టస్వభావు లయ్యారు. ఒక్కటి చూడూ, జూదా లాడొచ్చు, కులకాంతను కొలువుకీడ్చి అట్లా నెన్నడైనా యెవరైనా చేసారా! దానికి ప్రతిగా భీముడు అధర్మగదా యుద్ధ మనుకోకుండా, రాత్రుపకార్య మనుకో కుండా తొడలు విరగ్గొడ్తానని, రొమ్ము చీల్చి రక్తం దాగుతానని ఘోరప్రతిజ్ఞలు పట్టి వాట్ని నెరవేర్చాడుగదా! ఇక ప్రజ లన్నావ్. రాజుల ఘోరాలవుండు ప్రజల దుష్ప్రవర్త నెంతపాటి నని దాన్నిగురించి చెప్పమన్నావ్! యథారాజా తథాప్రజా గదా. వాండ్లు ప్రభువుల్ని చూచి ఆమాత్రం నేర్చుకోకపోతారా? మొత్తానికి పండంటి కాపరం పాడౌడానికి సిద్ధమైనట్లు ప్రపంచంలో కంతా ఆదర్శప్రాయమైన కర్మభూమి వ్రేలుపెట్టి చూపించుకునే దుస్థితికి వచ్చింది.

నే: భీష్ముడంటివా రుండగానే!

శ్రీ: ఎన్నిమాట్లు లెక్కబెట్టినా ఆయ నొక్కడేనా? ఆయనమటుకు అనుకూడదు గాని—తన పైరు, తన పచ్చే చూచుకున్నాడు గాని, పదిమందిమంచి యేమాలోచించాడు? పల్లెపడుచుమీద మనస్సుబడ్డ తండ్రిని సంతోష పెట్టడానికి రాజ్యత్యాగం, వివాహత్యాగం చేసాడు. వంశం పోతుందని సత్యవ తేదో తిప్పలు పడి నిలబెత్తే ధృతరాష్ట్రపాండురాజులు పుట్టిరి. పాండురాజుకు శాపం వచ్చేటప్పటికి కుం తేదో తిప్పలుపడి ధృతరాష్ట్రుడి కన్నీ కుక్కమూతిపిందలే. రెండు, సంతులకూ తగాదాలు పెరిగి కౌరవదుస్స్వభావం స్పష్టంగా కనబడ్డప్పుడైనా భీష్ముకేం పాయ్యేకాల మొచ్చింది, హాకీ తగాదా లేమిటి! ఇది రాజకుటుంబమా,

(15 వ పేజీ చూడుడు)

నెరసిన వెండ్రుకలు

రంగుపూయనక్కరలేదు. ఆయుర్వేదచికిత్స తెల్లనిరంగును మార్చి శాశ్వతముగా వెంట్రుకలకు నలుపునిచ్చును గుణం కానిచో డబ్బు వాపసుచేయబడును. తెలుపు కొంచెమైయుండిన రూ 2-8-0 మధ్యరకమై యుండిన రూ 3-8-0 పూర్తిగాయుండిన రూ 5-0-0.

గమనింపు:— ఇది మెదడుకు కంటికి మంచి పోషణ నిచ్చు ఔషధము.

Viswakalyan Oushadhalaya,
99, Premchand Baral St., Calcutta.

భారతసేనలు హైదరాబాద్ వెళ్లిన తక్షణముతీసిన చాయాచిత్రము. మధ్య కే.ఎమ్. మున్షీ వారికి ఎడమవైపున స్వామి రామానందతీర్థ, కుడివైపున మేజర్ జనరల్ చౌదరి కలరు.

ఔరంగాబాద్ విమానాశ్రయమును వశపరచుకొనిన వెంటనే మేజర్ జనరల్ బ్రార్ తన సహచరులతో సంప్రతించుట.

శ్రీకృష్ణుడు

(8 వ పేజీ తరువాయి)

ఖండాలగృహమా? మీలో మీరిట్లా గుద్దులాడితే రాజ్యం, దాంతో బాటు దేశం నాశనంగాదా? ఛీ! అప్పుడేదో అన్నాంగాని ప్రజాక్షేమం కోసమైనా ప్రతిజ్ఞను మార్చుకోకపోతే యెట్లా? కుంతల్లారా, రాజ్యమంతా నాది, మీ దేముంది, సువారపు దొరలు గండి తలా యింత కుడవా గుట్టా యిస్తా" ననొద్దూ? అన్నాడా? పోనీ చివరకు మేమెంతో యోజించి రాయబారాని కెళ్తే అప్పుడైనా "ఈయనమాట వింటావా, నన్నూ ద్రోణుణ్ణీ పాండవుల్లో గలియమన్నావా?" అన్నాడా? అనకుండా "నాయనా, నీవు చేస్తూంది తప్పఅయినా, నీ సొమ్ము తిన్నాను గాబట్టి నీకోసమే పెనుగులాడ్తా"నన్నాడు గాని! ఎందుకోయ్ పట్టి మాటలు!

నే: నిజమే: అయితే ఆ దుస్థితినివారణార్థం తామొనర్చిం దేమిటండీ?

శ్రీ: ఏమిటో యెరగవా?

నే: ఎరక్కే నేగా అడుగుతున్నా?

శ్రీ: ఎరక్కే నే అడుగుతున్నావ్! హూ! ఐతే విను. కలస్థితంతా చిన్నప్పుడే గమనించాం. కాలం పక్వాని కొచ్చిందని గ్రహించాం: మన కున్న శక్తిసామర్థ్యాలకు దాన్ని రాల్చకుంటే సమస్తం పాడౌతుందని యోజించాం. యోచించి రాల్చడానికి తగిన సాధనాలేవాని విచారించాం. రాజలోకంలో అనకూలుల్ని, అంటే మన మాట పలుకుల్లో నుండే వాండ్ల నేరుకొనుంచాం. మొదట దుష్టులోకల్లా దుష్టుల్ని స్వయంగా సంహరించాం, లాకుంటే తగ్గవాండ్లచాత సంహారంజేయించాం. అయినా ఒక పట్టు చూస్తామని పాండవసామ్రాజ్యం నిర్మింపించాం. అదీ కొనసాగకుంటే "ఛీ యివన్నీ కుప్పాయాలు. సర్వనాశనమే దీనికి తగిన సాధన"మని మహాభారతసంగ్రామ మేర్పరిచాం. తర్వాత మహాప్రజ్ఞావంతుడు, శాంతిమూర్తి, ధర్మస్వరూపుడు, నైన యుధిష్ఠిరసామ్రాజ్యనిర్మాణం గావించాం. ఇదీ మేం జేసిన కృషి.

నే: కృషేమిటి స్వామీ, ఇది అతిలోకోత్తరమైన మహాకార్యం! తమర్ని దేవు డన్నారంటే, అనరూ మరి! ఐతే ద్వితీయపాండవసామ్రాజ్యనిర్మాణాని కుద్యమించినప్పుడూ కొందరు మహాతపశ్శాలులూ అగ్నుల్లే ఓడిసారా అనుపించే మహాశూరులూ అయిన రాజశిఖామణులు తారసిల్లారుగదా, వారంతా గాని, వాళ్లో కొందరుగాని భారతయుద్ధానికి రాలే దేమండీ?

శ్రీ: దానికి సమాధానం కొంతవరకు నీవే చెప్పావోయ్ ఇప్పుడు. వారు మహాపవిత్రమైన భక్తులు: వారికి యుద్ధాలంటే నే మలట. వారా జరుగుతూన్న సమస్తమెరక్కుండా వున్నారా? పవిత్రశీలులైనవారికి యపవిత్రుల్తో సంపర్కమేమిటని ఆగుంటారు. అగ్నుల్లే ఓడిస్తారేమో ననుపించేవారంటావేం, ఓడించనే ఓడించారుగా, పీడించారుగూడాను; మే మేదో ఆదుకుని నిర్వహించాంగాని.

నే: చిత్తం. జ్ఞప్తికి వచ్చింది. దాంతో తమ కృషి పరిపూర్ణత కెందింది. అయితే అట్లాటివారిమీద యుధిష్ఠిరున కధికార మేర్పరిచా రెందుకనండీ?

శ్రీ: వారెంత పవిత్రశీలులైనా, యుధిష్ఠిరునంత ధర్మగుణగరిష్ఠులా అని కించిత్సందేహాని కవకాశ మిస్తారోయ్; నిజంగా నాయన ధర్మరాజేనోయ్. అందుకని అట్లా చేయించాం.

నే: ఈ గోలంతా తాము తమాషాకు తెచ్చిపెట్టుకున్నా రనుకుంటా. రాయబారంవేళ నెప్పుడైతే తమమాట విన్లేదో, అప్పుడే చక్రప్రయోగం జేసి దుష్టసంహారం చేయకపోయినారా? ప్రజాక్షయం తప్పేదిగా!

శ్రీ: మళ్ళీ మా దైవత్వానికి పాకింది నీ వెర్రిమనస్సు! సరే, వాదంకోస మొప్పుకున్నా మనుకో! ఒకణ్ణా, యిద్దర్నా? కొన్ని లక్షలమంది రాజుల్ని, వారి అనుచరులై వారి తత్వాన్ననుసరించిన ప్రజల్ని చొప్పకోతలా కోయడ మేం పనోయ్. వారి పాపకర్మంచేత వార్నొకర్నొకరు చంపుకుంటే బాగుంటుందా; లాక మేమే ఆ ఘోరకార్యం చేస్తే బాగుంటుందా? శ్రీరాముడు రాక్షససంహారం చేసాడంటే కొన్ని లక్షల వానరుల నష్టం బెట్టుకుచేసాడు.

నే: చిత్తం. తమ అన్నగారు బలరాములవారి మాటేమిటండీ, వా రాలేదేం యుద్ధానికి?

శ్రీ: వారి మాటేముందీ? మే మొకళ్లతో నొకళ్లం మాట్లాడుకోకుండా నున్నామా? మాకు తెలిసిందంతా వారికీ తెలుసు. వారికీ మాకూ ధర్మాభిమానం సమానమేగాని ఒక్కటే భేదం దాని నిర్వహణలో: వారు ముక్కుకు నూటిగా పోదా మంటారు; మేం కార్యం పాటింతా మంటాం. నీ వన్న చక్రసంహారపద్ధతైతే వారు తమ హలాయుధంతో మాకు దోడ్పడేవారే: మేము యుద్ధమనే ప్పటికి "కౌరవులకంటే యేదో కొద్ది హెచ్చు పాండవులుమటు కేం మహాపవిత్రులూ? వారి పక్షం పోరాటమేమిటే? నీ కేదో ఉన్న అభిమానంతో నీవు తిప్పలుపడూ, దగ్గరంటే యెట్లా వుంటుందో, తీర్థయాత్ర కెళ్తా"మని బయల్దేరారు. మొదట్నుంచీ మేం నీకు ఇందాక చెప్పిన దుస్థితి వారి మనస్సుకు బహుసంకటంగా వుండేది. దాన్నేదోవిధంగా నాగుతుండే వారు పాపం!

నే: ఏదో విధంగా నంటే?

శ్రీ: అంటే నీమొగం లాగా! (ముఖం తిప్పతారు)

నే: తెలిసింది స్వామీ, తెలిసింది. పైగా, ఇందాక భీష్ములవారి విషయంలో తామన్నదాన్లో నొక సందేహం. భీష్ముడు పితృమనశ్శాంతికోరకా ప్రతిజ్ఞలు పట్టి నెరవేర్చుకొన్నారు: శ్రీరాములవారూ పితృమనశ్శాంతికోరకంత పని చేసి మాట నెగ్గించుకొన్నారు: తమరు భీష్ములవార్నాక్షేపిస్తిరే, శ్రీరాములవారి చర్యకూడా తమ కాక్షేపణీయమేనా?

శ్రీ: ఏం గడ్డు ప్రశ్న లేస్తావోయ్. శ్రీరాముడికి భరతుడంటి తమ్ముడుండి అతని పాదుకల్ను గురిచూచుకుంటూ సమస్తధర్మాల్ను పద్నాలుగేండ్లు ఒకవీసంగూడా బీరుబోకుండా నడిపాడు. అట్లా గాకుంటే అతడు దుర్మార్గుడై దుష్ప్రభుత్వాన్ని సాగించడ మారంభిస్తే మేమాక్షేపించడమెందుకూ, ఆ రాముడే యేంజేసుండేవాడో! మా ఆక్షేపణ, జరుగుతూన్న కజ్జాకోరుతనం దుర్మార్గం భీష్ముడు చూస్తూ యెట్లాగూరుకున్నాడాఅని. పితృవాక్యపాలనం, మనశ్శాంతి చేయాల్సినవే, చేకూర్చాల్సినవే! దాన్లో మటుకు మంచి చెడుగు లక్కర్లా? శ్రీరాముడి కొకపెంప మహాకార్య ముంది కాబట్టి పోనీ, అట్లా చేసాడందాం! ఇక్కడ భీష్ముడి కేం మహాకార్యం వచ్చిందీ—పల్లెదాన్ని తండ్రి కొప్పగించడం తప్ప?

నే: అట్లా గంటా రేమండీ? భీష్ములవారే రాజ్య మేల్తే భారతయుద్ధానికి అవకాశ మొచ్చేది కాదుగా?

శ్రీ: ఏమిట్నీ కుతర్కం? భారతయుద్ధం మరికొంతకాలమైనం తర్వాత జరిగేది, లాకపోతే దుష్టసంహార మాయనే చేసేవాడు. కాకుంటే చేయించేవాడు. భారత యుద్ధం జరగాల్సుందికదా అని భీష్ముడు దాని కవకాశ మియ్యడానికి రాజ్యం చేయలే దనడం, కన్న కొడుకు మనుష్యుడు కదా ఎట్లాగో చస్తాడెప్పుడైతే నే మని, వాడు మంచి పదునుగల కత్తిం దీసుకుని గొంతు గోసుకుంటూంటే ఊరుకున్న తండ్రివివేకంలా గుంటుంది: ఇల్లు తగలడ్తూంటే చాతలైన వాట్ని కాపాడుకోకుండా కూర్చున్న యజమానుడి వివేకంలాగుంటుంది.

నే: కృపద్రోణాశ్వత్థామల సంగ తేమిటండీ?

శ్రీ: వాండ్లదేముందోయ్, భీష్ముడి పాదచ్ఛాయ ల్లూసు కడుగేస్తారు.

నే: భీష్మద్రోణుల మరణాలు ధర్మమేనోండీ?

శ్రీ: ధర్మ మేమిటోయ్, కొంప మునిగిపోతూంటే? రణరంగంలో ధర్మం నాలుగు పాదాలా నడుస్తుదంటోయ్? శ్రీరాముని వంటి వాడు విభీషణుడు చెప్పిన రహస్యాల్ను గ్రహించి జయించలా? చివరకు మా అన్నగారి బొడ్డు గురిపెట్టండి, అక్కడమృతకలశ ముందంటే "అరే, దాన్ని నేనే కనుక్కోవాలిగాని వీడు చెప్తే వేస్తానా" అన్నాడా? చక్కగా గురిపెట్టి, దాన్ని పగలగొట్టి జయించాడు. అతడికంటే లోకానికి మార్గదర్శకు డోయ్!

నే: అయితే, వాలిసంహారాన్నిగూడా సమర్థిస్తా రన్నమాట!

శ్రీ: సమర్థించడానికి మే మెవళ్లమోయ్, చేసినాత డుండగా? వాలిమటుకేం మంచివాడా? వాడు చేసినవిమటుకు రాక్షసకృత్యాలు కావూ? ఎందుకిదంతా, రణసందర్భంలో ధర్మం గురికి బెత్తెడెడంగా నున్నా నుంచవచ్చు.

నే: చిత్తం. ఒక్క చిన్న సందేహం: తమరు విదురిడింట్లో భోంచేయడ మేమిటండీ?

శ్రీ: (ఆశ్చర్యం నటిస్తూ) ఆ ర్నీ సందేహం బంగారంగానూ, ఎంతగొప్ప సందేహం! అంటే క్షత్రియులు గదా, శూద్రుడింట్లో నెట్లా భోంచేసారనా? సంధి కెళ్ళినవాండ్లు దుర్యోధనుడితో సాయిలా, పాయిలాగా భోంచేసి మాట్లాడ్తూ కూర్చోక, హస్తినగరంలోనున్న అందరికంటే ఎప్పటి కప్పుడు దుర్యోధనుణ్ణి నీవు చేసేది తప్పు తప్పూ అని నెత్తి నోరు గొట్టుకు మొత్తుకుంటూ అతని నీతిపట్ల విరోధభావం ప్రకటిస్తూన్న విదురుడింటి కెందు కెళ్లారనా?

నే: కాదూనా?

శ్రీ: అట్లాగా! సరే! నీ వన్నదంతా మీ కాలంవాండ్లు వ్రాస్తూన్న చమత్కారపు వ్రాతల సారాంశం. మా కాలంలో క్షత్రియులకు, శూద్రులకు సహపంక్తిభోజనా లున్నాయ్. మీకు సరిపడేందుకు చెబుతున్నా, విదురుడు ఉత్తమశూద్రుడు: మీదుమిక్కిలి మీరంతా యెరగంది సైవస్వతుడైన ధర్మరాజు అవతారం. మరొక కారణముంది: మా కెంత పేరున్నా మే ముగ్రసేనమహారాజుగారి మంత్రులంగాని రాజులం గాము; విదురుడు ధృతరాష్ట్రునకు మంత్రి. మంత్రి మంత్రింట్లో దిగడం, అతన్తో భోంచేయడం సక్రమంగా వుంటుంది గాని, వీ లొచ్చింది కదాని రాజాధిరాజైన దుర్యోధన చక్రవర్తితో సహపంక్తిభోజనమా?

నే: అదేమిటండీ, తాము పాండవుల్తో నారగించరూ?

శ్రీ: వాండ్లు మా కన్నిట్లో తగ్గవాండ్లు: పైగా మేనత్తకొడుకులు.

నే: ఏం చమత్కార్లు స్వామీ? విదురుడితో చేసిన మంతన మేమిటండీ?

శ్రీ: ఏముందోయ్ అందరికి దెలియంది? ఏ మంతన మాడ్డానికి రాయబారం కోసం జరిగే సభ చూడడాని కొచ్చినవాండ్లు నన్ను ఆయన్ను క్షణం విడిచిపెట్టారటోయ్? ఎప్పుడూ ఏ మునో, రాజో, ఉద్యోగో మమ్మల్నిద్దర్నీ అంటగాచుండె!

నే: సరే అయితే, అభిమన్యుఘటోత్కచ మరణాలు తాముద్దేశించా రంటారే?

శ్రీ: ఆ, వాండ్ల సంహారంకోసం మళ్లా అవతార మెత్తాల్సొస్తుందని కాదూ? మీకాలంవాండ్ల కేమాత్రం యోజన్లేదు సరి కదా, బుద్ధికూడా లేదోయ్? మమ్మల్ని దేవుడనమం దెవరు, అయినవి, కానివి మా నెత్తినేసి రుద్దమం దెవరు!! మేం దేవుళ్లంకాం, మొర్రో అంటూన్నా నీ వ్వదలకుండా వెంటబడ్డావే! సరే, వాదానికొప్పుకుంటామనుకో! వాండ్లిద్దరూ దుర్మార్గులా? జీవించినంతకాల మెన్నడైనా వీండ్లు దుర్మార్గులౌతారేమో అనే సూచనైనా చూపించారా? అట్లాటివాండ్లను సంహరించాల్సిన పనేముంటుంది? వాండ్లనక్కగా రాజ్యాల్లేల్నిచ్చి, "నాయన్లారా, భూలోకంలో పని పూర్తైంది. రండిదుగో విమానమని" యే వైకుంఠానికో తీసుకెళ్లక?

నే: చిత్తం, అపరాధం క్షమించండి: నాకు బుద్ధొచ్చేట్టు చెప్పారు. మాకాలంలో పాపమతి విపరీతంగా పెరిగిందే, దాన్ని నిర్మూలం జేసే సాధన మేమిటండీ?

శ్రీ: (లేస్తూ) నేనూ లేస్తా) ఏకాలంవాండ్లా కాలం వ్యవహారాల్ను చక్కబెట్టుకోవాలి గాని ముందుకాలంవాండ్లిట్లా గని సాధన నిర్ణయానికి దిగితే సృష్టి జరిగే దెట్లాగోయ్? నీ వన్నది దుర్భర మైతే దానికి దగ్గ వ్యక్తి యెవడో వుదయిస్తాడు; దాన్ని సవరిస్తాడు.

నే: చిత్తం. పెద్దలు, జగద్విఖ్యాతకీర్తులని, సర్వసాధనోపాయధురీణులని, తామేదైనా సెలవిస్తే మాబాధలు కొంత నివారణచేసుకుందామని అడిగా.

శ్రీ: దానికంతా సమాధానమిందాకే చెప్పాం. నీవు కాగ్రాని భక్తుడవనీ, బుద్ధిమంతుడవనీ నీవు తరించడానికి తగిన మార్గం మటుకు చెబుతాం. 'కర్మణ్యేవాఽధికారస్తే' నీపని నీవు సరిగ్గా జేసుకోవోయ్. (వెళ్లుతూ)

నే: స్వామీ, సెలవు: ఈ అనుగ్రహముంచా లెప్పుడూ! నమస్కారం.

శ్రీ: సుఖీ భవ! (నిష్క్రి)

రాళ్లు అమర్చిన రిస్టువాచి రు 20/8

స్విస్‌మేడ్. సరిగా టైంచూపును. ప్రతిదీ 3 ఏళ్ల గ్యారంటీ. గుండ్రం లేక చతురం క్రోమియంకేసు రు. 20/8 మేలిరకం రు. 25/- ఒల్లపరువ ఆకారం క్రోమియంకేసు రు. 30/- రోల్డుగోల్డు (10 సం. గ్యారంటీ) రు. 55/- 15 రాళ్ల క్రోం కేసు రు. 38/- 15 రాళ్ల రోల్డుగోల్డు రు. 75/- రెక్టాంగ్యులర్. వంపుగలది లేక టాను ఆకారము క్రోమియం కేసు రు. 42/- మేలిరకం రు. 45/- రోల్డుగోల్డు (10 సం. గ్యారంటీ) రు. 60/- రోల్డుగోల్డు 15 రాళ్ల రు. 80/- అలారం టైంపీసు: ధర రు. 18/-, రు. 22/- పెద్దసైజు రు. 25/- పోస్టేజి ఉచితము. ఏరెండు కొనువారికైనా పోస్టేజి ఉచితము.

H. DAVID & CO.,
Post Box No. 11424, CALCUTTA

నెరసిన వెంట్రుకల ఔషధము

రంగు పూయ నక్కరలేదు. ఆయుర్వేద చికిత్స. తెల్లని రంగును మార్చి శాశ్వతముగా వెంట్రుకలకు నలుపు నిచ్చును. గుణం కానిచో, డబ్బు వాపసు చేయబడును. తెలుపు కొంచమై యుండిన రూ 2-8-0. మధ్యరకమై యుండిన రూ 3-8-0. పూర్తిగా యుండిన రూ 5-5-0.

గమనింపు:-ఇది మెదడుకు కంటికి మంచి పోషణ నిచ్చు ఔషధము.

Dinraksh Aushadhalaya,
Z. 214 P. O. Rajdhanavar (Hazaribagh)

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, వీక్నెస్, నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టమును హరించి బలమును కాంతిని వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 తు॥ డబ్బి రు. 3-4-0 పోస్టేజి 10 అ.

పి. సి. ఏ. & కంపెనీ. పెరిదేపి-నెల్లూరు జిల్లా

బ్రాంచి: 7 పీసుమెంటలి వీధి, మద్రాసు.

అద్భుతజ్యోతిషఫలితములు

మీ జననకాల వివరములు గాని. పుష్పము పేరు గాని. జాబు వ్రాయు సమయమును గాని తెలుపుడు. సంవత్సర ఫలితము రు 1; 5 సంవత్సరములకు రు 4-8-0; పూరాజాతకము రు 10; (అడ్వాన్సుతో). 3 ప్రశ్నలకు రు 2; 5-కి రు 3. జాతకరత్నము రు 1. పోస్టేజి వేరు. దుష్టగ్రహములకు చికిత్సలు చేయుదుము. మహాత్మా గాంధీని గురించి, స్వరాజ్యము మున్నగువిషయములు, ప్రకటించి జగత్ప్రఖ్యాతి గాంచితిమి, ప్రొఫెసరు సంజీవరావు జి. ఐ ఎ. హాలు. పోస్టు. ఖాసింకోట. విశాఖపట్టణం జిల్లా.

శ్రీభాగ్యలక్ష్మి సమస్యాపోటీలు

జవాబుపత్రికము నెం. 1. రు.

అడ్డుగ: 1. లాభము. 3 భావాసేవ. 5 నిశ్చలము. 6 టపా. 8 అవమానము, 9 వగలు. 10 ఆన. 11 ఉపకారము. 14 లపాదరు. 15 ఆటలు. 17 రుచి. 18 కృద్ధుడు.

క్రిందుగ: 2 మునిమాపు. 4 వటగ. 7 పాలు. 8 అదగు. 9 వనకారు. 10 ఆపదలు. 11 ఉపాయము. 12 ముఖము. 13 వేట. 15 ఆయము. 16 యముడు. N. B. పోటీదారులలో సరిగ జవాబులు గలవారు. ఒకటి, రెండు, మూడు తప్పులతో జవాబులు పంపినవారు వెంటనే మాకు తెలియచేయవలెను

మేనేజరు, శ్రీకాకుళం